

[MĘŻYNA *sb f*

I sg mężyną.

Sł stp, Cn brak.

*Kobieta urodzona z męża; odpowiednik hebr. wyrazu „iszsa” ‘kobieta’, pochodzącego od „isz” ‘mąż’:
Y rzekł Adam: To teraz kość z kości moich/ y ciało z ciała mego: tę będą zwąć Mężyną [haec vocabitur
Virago]/ bo z męża wzięta iest. WujBib Gen 2/23 (Linde).*

Cf **MĘŻATKA, MĘŻATY, MĘŻONA, MĘŻYCA, [MĘŻYSTA]**

FP